

EKSTERNE HØRINGSSVAR

10. november 2016

Akt nr.	Svardato	Afsender
1	17-10-2016	Centralforeningen for Ståpersonel (CS)
2	26-10-2016	Danmarks Veteraner
3	26-10-2016	Dansk Arbejdsgiverforening (DA)
4	12-10-2016	Danske Regioner
5	19-10-2016	Dansk Socialrådgiverforening
6	14-10-2016	Datatilsynet
7	26-10-2016	Finanssektorens Arbejdsgiverforening
8	26-10-2016	Hærens Konstabel- og Korporalforening (HKKF)
9	14-10-2016	Hovedorganisationen for Personel af Reserven (HPRD)
10	12-10-2016	KFUMs Soldatermission
11	26-10-2016	Soldaterlegatet
12	26-10-2016	Veteranalliancen

1

FMN-JKI Kirk, Jens

Fra: Bjarne A. Kehr [bk@cs.dk]
Sendt: 17. oktober 2016 15:27
Til: FMN-MYN-FORSVARSMINISTERIET
Cc: FMN-JKI Kirk, Jens; Mette Lind-Hansen
Emne: Høringssvar fra CS vedrørende lovforslag om jobordning for veteraner

(FKIT besked: Denne mail kommer fra Internettet.)

Til Forsvarsministeriet

Hermed følger høringssvar fra Centralforeningen for Stambesatte vedrørende det i emne nævnte lovforslag.

CS anerkender, at det kan være nødvendigt med tiltag for at hjælpe tidligere udsendte med særlige behov tilbage på arbejdsmarkedet. Vi har tidligere advaret mod at bruge kontant præmiering bredt i forhold til dette. Det har vi, fordi vores erfaring er, at rigtig mange tidligere udsendte ikke nævner deres veteranstatus, fordi erhvervslivet i mange tilfælde har en opfattelse af veteraner som personer, der er syge. Dvs. at præmiering vil være med til at fastholde stigmatiseringen af veteranerne i den opfattelse, der florerer i samfundet og på arbejdsmarkedet.

Det er et reelt problem, at veteranbegrebet efterhånden mest sættes i forbindelse med personer, som er syge og betragtes som ofre. Langt den overvejende del af veteranerne er ressourcepersoner, det gælder også dem, der er fysisk eller psykisk ramt efter udsendelse.

CS vil derfor foreslå, at ordet veteran udskiftes med et andet begreb i hele lovtæksten. Det kan være "tidligere udsendte med særlige behov".

Det har længe været erkendt, at nogle tidligere udsendte ikke ønsker forsvaret indblandet i deres liv og derfor bl.a. ikke reagerer på henvendelser. Disse afskæres fra puljen jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, selvom de i nogen tilfælde vil være mest trængende. CS foreslår, at der indtænkes andre indhentningskanaler, som veterancenteret derefter kan basere deres vurdering på.

Ordet jobpræmie bruges gennem lovtæksten, men opfattes som et negativt begreb i forhold til veteranen. Det foreslås, at der benyttes et mere neutralt udtryk, eksempelvis ansættelseshonorar.

I § 1 stk. 3 er det en forudsætning for at kunne give fortrinsret eller opnå kontant belønning, at der foreligger en bekræftelse på veteranens status jf. stk. 2 til samme paragraf senest på tidspunktet for indgåelse af ansættelsesaftalen. Det vil i ansættelsessituationer, hvor veterancenteret er involveret, forventeligt ikke give anledning til problemer. Men der kan især i starten, inden loven er bredt kendt, være situationer, hvor en berettiget veteran opnår ansættelse uden de involverede parter reagerer i forhold til lovtæksten indenfor tidsfristen. Der bør i sådanne tilfælde gives mulighed for at få afprøvet en ansættelse i forhold til den kontante honorering i et tidsperspektiv på eksempelvis 6 måneder efter lovens vedtagelse.

I § 8 fremgår det at loven ikke er gældende på Færøerne og Grønland. De bør indtænkes hvilke muligheder, der kan gives i relation til servicetjekket af veteranindsatsen og den udmeldte intention om, at veteranindsatsen slår igennem i hele Rigsfællesskabet.

Med venlig hilsen
Bjarne Kehr

Bjarne Ambjørn Kehr

politisk koordinator

Telefon: 36 90 89 21

E-mail: bk@cs.dk

Web: www.cs.dk

CENTRALFORENINGEN FOR STAMPERSONEL

SAMMENHOLD STYRKER

CS

Snorresgade 15, 2

2300 København S

Danmarks Veteraner

Protector H.K.H. Prins Joachim

Næstved

26. oktober 2016

Til:
Forsvarsministeriet

Emne:
Høringssvar vedr. Lov om jobordning for veteraner.

Forsvarsministeriet har den 5. oktober 2016 fremsendt lovforslag til Lov om jobordning for veteraner i høring. Danmarks Veteraner kvitterer hermed muligheden for at blive hørt vedrørende lovforslaget.

Danmarks Veteraner er generelt positiv overfor dette og tilsvarende initiativer fra lovgivers side om at støtte rehabilitering m.v. af det, som vi kan beskrive, som "veteraner, med særlige behov for hjælp". Det vil sige ikke alene soldater, men også andre, som under internationale indsatser m.v. er blevet fysisk eller psykisk skadet – og som i denne sammenhæng – efter endt behandling eller mens de er i behandling – har svært ved at finde tilbage til arbejdsmarkedet. Specielt findes muligheden for at give offentlige og private arbejdsgivere hjemmel til at give ikke ressourcestærke veteraner fortrinsadgang til stillinger i det offentlige meget positive.

Vi har til selve forslaget sigte ikke yderligere bemærkninger, men har tilladt os at fremkomme med nedennævnte forslag til forbedringer/præcisering af ansvarsfordeling m.m.

1) LOVENS NAVN

Forslag:

Lovens navn ændres til "Lov om jobordning for veteraner *med særlige behov for beskæftigelsesrelateret støtte*".

Begrundelse:

De mange negative historier om psykisk dårlige eller ligefrem ustabile veteraner skaber en betydelig risiko for, at det hidtil positive begreb "veteran" skifter betydning til at være et negativt begreb. Altså, at en "veteran" er en person, der efter en eller flere udsendelser, har det psykisk dårligt eller har fysiske mén. Hertil den risiko – i lyset af årets hidtidige negative selvmordssager m.fl. – at en "veteran" opfattes som en person, der potentielt kan være til fare eller ulempe for sig selv, andre personer eller almenvellet, hvormed en højst uheldig og uønsket stigmatisering af velfungerende veteraner – i og uden for Forsvaret – er etableret. Af samme årsag kan det heller ikke anbefales, at anvende det mere nærliggende begreb "mærkede veteraner".

Udviklingen skaber endvidere en fejlagtig og urimelig opfattelse af de ressourcestærke veteraner, som ikke fejler noget, men også af veteranforeningen eller andre veteranaktører, fx Danmarks Veteraner, der risikerer at blive opfattet, som særlige repræsentanter for primært psykisk syge eller skadede veteraner.

Vi er tillige bekymret for, at de negative historier om "veteraner" kan få en negativ indflydelse på Forsvarets rekruttering og i øvrigt rekrutteringen til veteranforeningerne, samt til den negative effekt, at primært de civile arbejdsgivere ikke tør risikere en ansættelse af veteraner.

For så vidt angår loven – men også i almindelighed – foreslår vi derfor, at kommunikationen om "veteraner" skærpes og præciseres sådan, at Danmarks befolkning inkl. potentielle ansøgere til stillinger i Forsvaret, får en klar opfattelse af, at langt de fleste veteraner har det fint og kommer styrkede hjem efter en udsendelse.

Vi er opmærksomme på, at udkastet til loven adresserer denne virkelighed, men det ændrer ikke ved, at loven først og fremmest vil blive refereret til som "Lov om jobordning for veteraner", hvormed loven, som tidligere nævnt, i sig selv er med til at "stigmatisere" alle de raske veteraner.

For at undgå denne udvikling – og samtidig anerkende, at veteraner med psykiske eller fysiske mén skal have særlige rettigheder – foreslår Danmarks Veteraner, at Forsvarsministeriet fremtidigt anvender betegnelserne "veteran" om alle veteraner og "veteraner med særlige helbredsmæssige/beskæftigelsesmæssige behov eller veteraner med behov for særlig hjælp" om de veteraner, der er ramt på krop eller sjæl og/eller har behov for særlig hjælp til at opnå eller fastholde adgang til arbejdsmarkedet. Dersom Forsvarsministeriet på anden vis kan etablere denne skelnen, er dette tilsvarende godt. Tilgangen bør ikke kun gælde loven, men også bredes ud i forligskredsen og henvendelser m.v. til Folketinget, pressen, organisationer m.fl.

Med hensyn til den allerede eksisterende fortrinsordning for handicappede, der således også vil kunne benyttes af den tilsigtede målgruppe, henvises til pkt. 2.b, nedenfor.

Anbefaling:

Lovens navn ændres til "Lov om jobordning for veteraner med særlige behov for beskæftigelsesrelateret støtte" inkl. nødvendige konsekvensrettelser.

2) MÅLGRUPPEN

I fortsættelse heraf tillader vi os at fremsætte følgende betragtninger og forslag vedrørende såvel den brede som den specifikke målgruppe, "veteranerne":

Idet lovforslagets definition synes at falde i to halvdele:

- a. Et beskæftigelseskriterie = "tidligere udsendt", og
- b. Et arbejdsevnekriterie, "har vanskeligt ved...", er diskussionen også opdelt på samme måde.

Ad a, Beskæftigelseskriteriet = hvornår har man været udsendt (af en myndighed, der berettiger til veteranstatus)?

Forslag:

Der bør fastlægges en fast og entydig definition på begrebet "tidligere udsendt", således at sproglige nuanceforskelle og skiftende "policies" og andre interne formuleringer ikke afholder andet personel, der i øvrigt er berettigede til støtte, for at opnå den tilsigtede, forøgede mulighed for at opnå beskæftigelse.

Begrundelse:

Den overordnede definition på målgruppen synes umiddelbart, at reducere den hidtil eksisterende bredere målgruppe. Danmarks Veteraner har således noteret sig Veteranalliancens meget tidlige udmelding herom og vil i det efterfølgende søge at afdække konsekvenserne af lovforslaget. Veteranalliancen opponerer således mod den sidste sætning i den nye veteranpolitik og beskriver det således: "Veteranpolitikken gælder for veteraner, der har været udsendt i regi af Forsvarsministeriet."

Dette kan selvfølgelig sagtens fremstå som en reduktion af antallet af veteraner – og dermed individer, der kan gøre brug af den foreslåede ordning.

Derfor er det også væsentligt at hæfte sig ved, at lovforslaget beskriver målgruppen således: "§ 1, stk. 2 en person, der enten som enkeltperson eller i en enhed har været udsendt i mindst én international mission under Forsvarsministeriets område."

Forskellen ligger muligvis i en opfattelse af sproglige nuancer. Hvis man i forhold til veteranpolitikken læser definitionen, som "ansat" i Forsvaret, er det klart, at dette vil udelukke en lang række grupper af udsendte for Danmark.

Modsat kan man i lovforslaget formentlig udlede, at "andet personel", der har forrettet tjeneste på eller i forbindelse med en mission, hvor Forsvarsministeriet har været "leading actor", også vil være omfattet af loven. Eksempelvis er KFOR-bidraget til bevogtning af Novo Selo-lejren i Kosovo klart inden for målgruppen og følgelig vil evt. politibidrag til EULEX formentlig også falde inden for definitionen. Derimod vil udsendte fra Justits- og Udenrigsministeriet ikke være dækket af loven, da de heller ikke modtager et veterankort.

Det forekommer nærliggende (men der er ikke belæg herfor) at antage, at den nye politik i et vist omfang retter sig mod det personel, der i et eller andet omfang har kunnet "beordres", hvorimod lovforslagets definition umiddelbart synes at være noget mere rummelig.

Delkonklusionen herpå må være, at det:

1) ikke bør være nødvendigt at skulle tolke på den overordnede politik for at finde frem til, hvilke grupper af udsendte for staten, som det officielle Danmark betragter som veteraner, og
2) hvis man i lovforslaget ønsker begrænsninger – eller specifikt at sige: "Dette vedrører kun vores soldater og personel fra Beredskabsstyrelsen", bør dette gøres mere specifikt. Der bør alternativt opereres med en "positivliste", hvorefter f.eks. politi og personel fra andre myndigheder kan tillægges samme rettigheder, hvis det er det, man ønsker.

Umiddelbart er det kun personer/veteraner, der i kraft af berettigelsen til og modtagelsen af et Veterankort, der giver baggrund for VETC godkendelsesopgave og implicitte registrering ved VETC kan komme i betragtning. Dette giver en uhensigtsmæssig begrænsning.

Anbefaling:

Der bør – bl.a. på baggrund af samtlige indsendte høringssvar – oprettes en positivliste i form af et bilag, som entydigt definerer de personelgrupper, såvel uniformerede som civile, som i kraft af deres udsendelse i statens tjeneste – uanset ministerområde - falder ind under målgruppen for nærværende lovforslags veteranbegreb.

Eventuelle afledte konsekvensrettelser i forhold til den beskrevne godkendelses- og/eller registreringsprocedure (fortsat via VETC) bør indarbejdes i bestemmelsesgrundlaget.

Ad b. Arbejdsevnekriteriet

Forslag:

Der bør gennemføres en gennemskrivning af bemærkningerne vedrørende gældende ret (evt. lade Beskæftigelsesrådet kommentere herpå), idet det ikke vurderes at være korrekt, at der ikke kan lægges vægt på sociale hensyn i forbindelse med den offentlige ansættelsesproces.

Begrundelse:

Det, der springer i øjnene, er den afgrænsning af målgruppen, der indføres med bemærkningen:

(veteraner), som i særlig grad har vanskeligt ved at bevare en fast tilknytning til arbejdsmarkedet på grund af psykiske eller fysiske skader pådraget i forbindelse med en sådan udsendelse."

Afgrænsningen er i overensstemmelse med formålet med loven, men giver alligevel anledning til følgende kommentarer, der søger at tilsikre, at der gennemføres en tilbundsgående koordination og at alle involverede aktører er i stand til at bistå veteranen med maksimal bistand.

Afgrænsningen bør således sammenholdes med den alment anerkendte handicapdefinition, der følger af EU-domstolens afgørelse. Derigennem kan den enkelte veteran allerede opnå visse fortrins-rettigheder i forbindelse med jobsøgning på det offentlige arbejdsmarked, hvor-

ved diskussionen også vedrører forslaget §2 om forslaget beskæftigelsesmæssige rækkevidde. De efterfølgende bemærkninger er derfor også relevante i en evt. revision af bemærkningernes punkt 3.1.1., Gældende ret.

Der tages i det efterfølgende udgangspunkt i en allerede eksisterende fortrinsret, der fremgår af Bekendtgørelse af lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Af denne fremgår det allerede, at der f.eks. kan ydes tilskud til personlig assistance ved ansættelse af handicappede (lovens kap. 5).

Dette indebærer, at målgruppen allerede er tillagt en fortrinsrettighed i forbindelse med ansøgninger til alle offentlige stillinger.

Helt specifikt fremgår det af bekendtgørelsen, at "... en person, der på grund af et handicap har vanskeligt ved at få beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked, har fortrinsadgang til ledige stillinger hos offentlige arbejdsgivere..., hvis vedkommende er lige så kvalificeret som de øvrige ansøgere".

Her er der således tale om, at retten også gælder i forhold til statslige ansættelser.

Denne ordning administreres i praksis af jobcentre, der tager stilling ud fra sag til sag (afhængig af hvilken beskæftigelse, der søges).

Det vurderes således at være forkert, når bemærkningerne i nærværende lovforslag (pkt. 3.1.1.) anfører, at "Den offentlige arbejdsgiver kan altså ikke lægge vægt på f.eks. sociale hensyn ved vurderingen af, hvilken ansøger, der skal indkaldes til samtale eller ansættes." Retfærdighedsvis skal det understreges, at valget af kandidat til jobbet i den sidste ende træffes ud fra kriteriet, "bedst egnet", jf. det i bemærkningerne beskrevne.

Anbefaling:

Det bør i bemærkningerne tydeliggøres, at denne økonomiske støttemulighed ikke står alene, således at der tilføjes en bemærkning om, at kriteriet formentlig også indebærer, at veteranen omfattes af det nævnte lovgrundlag om fortrinsret, subsidiært at der som minimum henvises til dette.

Det afledte koordinationsbehov med jobcentre adresseres nedenfor i punkt 3.

3) KOORDINATIONSBEHOV

Forslag:

Det bør tilsikres, at såvel VETC som jobcentre (under Beskæftigelsesministeriet) gensidigt har kendskab til og benytter sig af muligheden for at lade de to ordninger supplere hinanden.

Begrundelse:

Det, der umiddelbart kan undre, er, at jobordningen ikke – i lighed med fortrinsretten, som beskrevet ovenfor, skal administreres i kommunerne (in casu under Beskæftigelsesministeriet).

Svaret herpå, er formentligt:

1) at VETC med den valgte tilgang under alle omstændigheder skal medinddrages i processen (bekræftelse på veteranstatus m.v.),

2) at ikke alle veteraner nødvendigvis er tilmeldt/kendt af jobcentre, og

3) at ikke alle kommuner endnu har fået implementeret de lovfæstede veterankoordinatorer.

Det kan således ikke forventes, at den enkelte veteran – alene i kraft af at være omfattet af målgruppen – vil være i stand til at håndtere denne problemstilling.

Afledt heraf må det primære informationsansvar tilsvarende ligge ved VETC, men i erkendelse af, at dette er en ordning, der også kommer arbejdsgiverne til gavn (eller i det mindste bør motivere dem for at ansætte en veteran) samt, at ikke alle potentielle brugere nødvendigvis er kendte/jævnlig "brugere af VETC", bør der også – i det mindste i bemærkningerne – indflettes et ansvar for jobcentre til:

a) at være bekendte med ordningen, og

b) markedsføre denne i den opsøgende virksomhedsindsats ift. kommunale og regionale (og ønskeligt statslige) myndigheder.

Derved tages der også højde for, at enkelte veteraner, som følge af deres sårbarhed og behov for særlig hjælp, måske ikke er opmærksomme på – eller forstår/formår at redegøre for – ordningen.

Delkonklusion: Sammenfattende vurderes det som cost-benefit, at VETC, som den myndighed, der leverer dokumentationen og formodes at "kende" de fleste veteraner (afhængig af målgruppens omfang) tillige er den myndighed, der administrerer ordningen og anviser midlerne.

Anbefaling:

Ansvar for koordinationen bør pålægges VETC, som ledende aktør og indskrives i bemærkningerne, men det bør tilsikres, at jobcentre (evt. også via bemærkningerne) og tværministeriel kontakt medinddrager ordningen i deres opsøgende virksomhed og vejledning.

4) FORSLAGETS BESKÆFTIGELSESMÆSSIGE AFGRÆNSNING

Forslag:

At ordningen ikke omfatter stillinger i staten, bør tages op til revision og der bør stilles krav om en rigtig god argumentation for netop ikke at åbne op for denne mulighed. Om ikke andet, så ud fra en rent moralsk betragtning, idet målgruppens forringede beskæftigelsesmuligheder – alt andet lige – i den sidste ende netop må tilskrives (tjeneste for) staten.

Såfremt dette ikke sker, fremstår forslaget uigennemtænkt og forekommer utroværdigt.

Begrundelse:

Det forekommer paradoksalt, at ordningen – nærmest en passant i §3, stk. 1 – ikke omfatter statslige myndigheder. Dette forhold uddybes ikke, hverken i de generelle bemærkninger eller i forhold til de enkelte §§, hvilket kan undre. Det gældende retsgrundlag om "bedste mand på jobbet" gælder også statslige myndigheder. Følgelig bør det vel formodes, at en beskæftigelsesfremmende ordning, som udgangspunkt også bør omfatte disse.

Der kan selvfølgelig på den ene side være tale om, at der i givet fald "blot" finder en omfordeling af midler sted inden for statens egne myndigheder, hvilket selvfølgelig ud fra et effektiviseringssynspunkt ikke forekommer hensigtsmæssigt.

Overfor dette synspunkt står det tungtvejende hensyn, at ordningens formål er at fremme beskæftigelsesmulighederne for målgruppen af veteraner. På dette grundlag forekommer det uforståeligt og uacceptabelt, at man på forhånd pr. definition udelukker muligheden for at fremme adgangen til beskæftigelse i op mod 25 % af de potentielle offentlige stillinger (stat-region-kommune).

Anbefaling:

Der bør åbnes op for at tilskuddet også ydes i forbindelse med ansættelser i staten. Såfremt dette ikke bliver tilfældet, bør den relevante argumentation for at friholde sådanne stillinger som minimum fremgå af bemærkningerne til lovforslagets § 3.

5) SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Udover ovennævnte konkrete anbringender, har Danmarks Veteraner gjort sig nogle overvejelser af mere principiel karakter, som ikke umiddelbart bør indgå i det foreliggende grundlag, men alene kan tjene til inspiration for de videre drøftelser i og mellem ministerierne:

Overvejelse/diskussion af midlernes tilvejebringelse og allokering.

Det er ovenfor konstateret, at opgaven af praktiske hensyn mest hensigtsmæssigt bør forankres i VETC. Det forekommer dog at være et lidt uheldigt "kunstgreb", at lade finansieringen finde sted over Forsvarsbudgettet, idet stort set alle andre beskæftigelsesfremmende tilskudsordninger ligger i Beskæftigelsesministeriet (BM).

Tilsvarende er der andre ordninger, der hviler i regi af Socialministeriet, hvorfor det kan være svært at se, hvorfor nærværende skal "betales" af midler, der egentlig burde øremærkes til

den primære "produktion" – men det bør nok accepteres, at de frigjorte midler (nedlagt kommission) anvendes til et godt formål.

Der kan føres en lang og – formentlig forstyrrende – følelsesladet diskussion herom, som næppe ændrer på ret meget, men det principielle synspunkt om BM bør vel bringes til torvs, vel vidende at dette indebærer og vil blive modsagt med henvisning til meradministration i form af interne modregninger?

Netop administrationen af ordningen er det næste "angrebepunkt", idet vi vælger at se bort fra den "flotte bemærkning" om, at ordningen ikke har administrative konsekvenser for erhvervsliv/borgere. Dette forudsætter vel, at såvel borgeren (in casu: Veteranen med særlig behov for hjælp, som tidligere nævnt allerede har svært ved at overskue bureaukratiet), som virksomheden, ydes "full service" fra VETC.

Dette lægges til grund for det efterfølgende, der basalt set blot er en beskrivelse af mulige negative konsekvenser/implikationer, som vi anbefaler, at der tages højde for – om ikke andet, så som en "opgave, at forudse":

Ved en hurtig hovedregning baseret på de allokerede beløb i 2017 og 2018, ses det, at der vil være "luft til" at tildele beløbet til ca. 50 veteraner/år. Hvorvidt dette tal er realistisk, kan næppe diskuteres, men det kan konstateres, at der i givet fald vil blive tale om indgåelse af ca. en aftale om ugen, hvilket skønsomt vil lægge beslag på ca. ½ årsværk i VETC. Dette behov vil naturligvis være mindre i det første ½ år henset til, at der endnu ikke skal anvises nogle beløb.

Såfremt en sådan ressource ikke kan findes internt (og vi tillader os at tvivle henset til de besparelser, der allerede foreligger), vil det derfor være nødvendigt at afsætte midler, der modsvare ca. 250.000 (inkl. sociale omkostninger/pension) til at aflønne en sådan medarbejder. Såfremt beløbet "tages af" de 2,5 mio., vil der være tale om en teoretisk reduktion af "råderummet" på 5 veteraner.

Hertil kommer den indbyggede fare (og den er muligvis overdrevet), at såfremt ordningen bliver en succes – målt i antallet af beskæftigede – kan de rådige midler hurtigt slippe op. Der kan her drages en parallel til anerkendelse af PTSD, der i kølvandet på ophævelse af 6 mdr. reglen førte til et stort antal henvendelser og dermed et større antal budgetmæssigt belastende udbetalinger med de ulemper til følge, som både organisationer og veteranernes advokater fremhæver i dagspressen.

Det kunne således frygtes, at en tilsvarende udvikling kunne komme til udtryk gennem en mere restriktiv praksis i godkendelserne/tildelingen.

En sådan problemstilling vil naturligvis først manifestere sig i 2. halvår af 2017 og muligvis først senere, men udviklingen bør følges – og et vist handlingsberedskab bør etableres for, at den beskrevne negative konsekvens ikke opstår.

Evt. uddybende spørgsmål af policymæssig karakter kan rettes til undertegnede.

Spørgsmål til det materielle indhold af vore anbringender vedrørende målgruppe etc.

(punkterne 2 til 4) kan rettes til pensioneret major Henrik Bæth på telefon 2639 4592 eller via mail på plixos@hotmail.com

Med venlig hilsen

Niels Hartvig Andersen
landsformand

Forsvarsministeriet

fmn@fmn.dk

jki@fmn.dk

Høringsvar om udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner

Forsvarsministeriet har den 5. oktober 2016 sendt forslag til Lov om jobordning for veteraner, der skal træde i kraft 1. januar 2017.

26. oktober 2016
MBI

DA har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Dok ID: 89972

DA noterer sig, at formålet med lovforslaget er at styrke muligheden for beskæftigelse for veteraner med psykiske eller fysiske skader pådraget i forbindelse med udsendelse.

DA mener, at en beskæftigelsesordning målrettet veteraner skal tage udgangspunkt i den eksisterende beskæftigelsesindsats, og at myndighederne ved tilrettelæggelse af indsatsen skal bruge viden om, hvad der skal til for, at mennesker med psykiske eller fysiske helbredsproblemer kan få tilknytning til arbejdsmarkedet.

DA finder endvidere, at det er en forudsætning, at en jobordning for veteraner ikke påfører virksomhederne administrative byrder. Ordningen skal bruge redskaber og opgørelsesmetoder m.v., som indgår i øvrige beskæftigelsesordninger, og som virksomheder og myndigheder har erfaring med. Det vil sikre, at ordningen ikke opleves som bureaukratisk af virksomhederne.

Bemærkning vedrørende § 1, stk. 3. Af § 1, stk. 3 fremgår, at arbejdsgivere kan anmode om bekræftelse hos Veterancenteret på, at en veteran er omfattet af stk. 2.

DA foreslår i stedet, at en veteran anmoder Veterancentret om en dokumentation for, at den pågældende er omfattet af ordningen. Dokumentationen, der kan fremvises for arbejdsgiveren i en ansættelsessituation, bør fremgå af et officielt veteranbevis udviklet af Veterancentret. Derved effektiviseres den administrative sagsbehandling, idet arbejdsgiveren ikke efterfølgende skal kontakte Veterancentret og anmode om en bekræftelse på, at en jobansøger er omfattet af en jobordning for veteraner. Lignende dokumentation har været anvendt i forbindelse med jobpræmie ved akutjob, hvor ledige, der søger akutjob, ved ansøgningen skal dokumentere over for arbejdsgiveren, at pågældende er i målgruppen.

DA foreslår, at det af § 1, stk. 3 fremgår, at: "Veteraner, der søger job, som kan udløse jobpræmie efter § 3, skal ved ansøgningen dokumentere over for arbejdsgiveren, at pågældende er omfattet af stk. 2. Veterancentret kan efter anmodning fra en veteran udstede dokumentation på, at den pågældende er i målgruppen for en jobpræmie efter § 3, såfremt veterancentret vurderer, at

den pågældende opfylder de i stk. 2 fastlagte betingelser”.

Bemærkning vedrørende § 4, stk. 3. Af § 4, stk. 3 fremgår, at ”Arbejdsgiverens ansøgning skal vedlægges bekræftelse efter § 1, stk. 3, og dokumentation for ansættelsens varighed, omfang og påbegyndelsestidspunkt samt for, at ansættelsesforholdet ikke har været afbrudt”.

DA er enig i, at Arbejdsgivere ved ansøgning op jobpræmie skal fremlægge dokumentation vedrørende ansættelsesforholdet. DA mener, at ansættelseskontrakten vil udgøre et tilstrækkeligt dokumentationsgrundlag, suppleret med Veterancentrets opslag i eIndkomst og DREAM-registret, hvilket eksempelvis er den dokumentation, der ligger til grund for anmodning om virksomhedsbonus efter integrationsloven. Dette vil sikre en smidig administration af ordningen og ikke påføre virksomhederne væsentlige administrative byrder.

Øvrige bemærkninger. Under punkt 3.2.2 i bemærkninger til lovforslaget fremgår, at der foreslås indført en præmieringsordning for arbejdsgivere, der ansætter veteraner omfattet af målgruppen i midlertidige eller i permanente job. DA mener ikke, at det er relevant at medtage formuleringen ”midlertidige eller i permanente”, idet sondringen er uklar og ikke afgørende for, at en virksomhed opfylder krav, der udløser en jobpræmie.

DA noterer sig, at det er en betingelse for udbetaling af en jobpræmie til arbejdsgivere, at ansættelsesforholdet med en varighed på mindst 26 uger og en gennemsnitlig arbejdstid på mindst 15 timer om ugen ikke har været afbrudt og har ingen bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Maria Bille Høeg

NOTAT

4

DANSKE
REGIONER

12-10-2016

Sag nr. 16/2133

Dokumentnr. 51142/16

Clemens Ørnstrup Etzerodt

Tel. 35629 8146

E-mail: Cet@regioner.dk

Høringsvar: udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner

Danske Regioner har ingen kommentarer til udkastet.

Notat

Dato 19. oktober 2016

MLJ

5

Side 1 af 1

Dansk Socialrådgiverforening

faglig handlekraft

Høringsvar vedr. udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner

Dansk Socialrådgiverforening takker for at få mulighed for at afgive høringsvar til udkastet til forslag til lov om jobordning for veteraner.

Overordnet mener Dansk Socialrådgiverforening (DS), at det er meget positivt, at man gerne vil gøre noget for at hjælpe veteraner med fysiske eller psykiske skader tilbage på arbejdsmarkedet.

Samtidig er det dog vigtigt, at en jobpræmie til arbejdsgiveren ikke kommer til at stå alene, men at der også sættes fokus på behandling af f.eks. PTSD og iværksættes en tæt, tværfaglig og kontinuerlig opfølgning for de veteraner, som har brug for dette.

Afledte effekter af støtteordninger

DS har en grundlæggende bekymring for de afledte effekter af støtteordninger inden for beskæftigelsesindsatsen. I dette tilfælde, hvor der udbetales en jobpræmie efter 26 uger af minimum 15 timer, kan DS være bekymret for, om ansættelsen vil fortsætte ud over 26 uger og om det ugentlige timeantal vil komme op over 15 timer.

Effekten af en jobpræmie til arbejdsgiveren

En jobpræmie til arbejdsgiveren har tidligere været forsøgt i forbindelse med akutjob. Her var målet at skaffe 13.500 akutjob. En opgørelse, som AK-samvirke lavede i slutningen af 2014 viser, at der var ansat 701 personer i akutjob. DS kan derfor være betænkelig ved effekten af en jobpræmie til arbejdsgiveren.

I denne jobordning for veteraner er der afsat 2,5 mio. kroner årligt. Dermed er der penge til, at 100 arbejdsgivere vil kunne få en jobpræmie. DS mener, at det er vigtigt at følge tæt op på, om ordningen denne gang har større effekt end det var tilfældet med jobpræmien på akutjobbene.

Hvis jobpræmien, viser sig at have god effekt, må det overvejes om en sådan mulighed for jobpræmie og fortrinsret, også skal gælde andre målgrupper.

Med Venlig Hilsen

Majbrit Berlau

Formand for Dansk Socialrådgiverforening

Forsvarsministeriet
Holmens Kanal 42
1060 København K

Sendt til: fmn@fmn.dk
Med kopi til: jki@fmn.dk og jm@jm.dk

14. oktober 2016

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2016-112-0601
Sagsbehandler
Victoria Maria Ljunggren
Direkte 3319 3214

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner

Ved e-mail af 5. oktober 2016 har Forsvarsministeriet sendt ovennævnte udkast til Datatilsynet med anmodning om tilsynets eventuelle bemærkninger hertil.

Datatilsynet skal i den forbindelse udtale følgende:

1. Af udkastets § 4, stk. 2, fremgår:

”Til brug for administrationen af jobpræmieordningen efter denne lov kan Veterancenteret ved brug af personnummer få terminaladgang til indkomstregisteret til oplysninger om løn, arbejdstid og ansættelsens start- og ophørstidspunkt, jf. § 7, stk. 1, i lov om et indkomstregister. Oplysningerne skal vedrøre personer, der er omfattet af lovens § 1, stk. 2, og for hvem arbejdsgiveren har ansøgt om udbetaling af en jobpræmie efter § 3. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i Veterancenteret.”

Datatilsynet har ved brev af 13. oktober 2005 udtalt sig om indkomstregisterloven¹. Datatilsynet påpegede i den forbindelse bl.a., at efterfølgende etablering af adgang til oplysningerne i registret forudsætter en selvstændig vurdering i forhold til persondatalovens § 5, stk. 3. Datatilsynet understregede samtidig vigtigheden af, at det konkret overvejes, hvorvidt det er sagligt og nødvendigt at give adgang til indkomstregistret, og om der inden for det enkelte område alene kan gives en begrænset adgang til registrets oplysninger. Det er således et grundlæggende krav, at offentlige myndigheder mv. ikke må behandle eller have adgang til oplysninger, som de ikke har behov for i forbindelse med deres konkrete myndighedsudøvelse.

I forhold til det konkrete lovforslag fremgår af bemærkningerne, at Veterancenteret for at sikre en let og smidig administration af jobpræmieordningen gives terminaladgang til oplysninger om løn, antal løntimer samt om ansættelsesforholdets start- og sluttidspunkt.

Datatilsynet forudsætter, at indhentning af oplysninger fra indkomstregisteret i forbindelse administrationen af jobpræmieordningen, vil ske inden for ram-

¹ Udtalelsen kan findes i Datatilsynets Årsberetning 2005, side 31ff., på tilsynets hjemmeside

merne af persondataloven, herunder de grundlæggende principper i lovens § 5 om bl.a. saglighed og proportionalitet.

2. Datatilsynet skal endelig i forhold til Veterancenterets behandling af personoplysninger gøre opmærksom på reglerne om anmeldelse i persondatalovens kapitel 12, hvorefter enhver behandling af følsomme eller fortrolige personoplysninger, der foretages for den offentlige forvaltning, som udgangspunkt skal anmeldes til Datatilsynet².

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriet, Lovafdelingen, til orientering.

Med venlig hilsen

Victoria Maria Ljunggren

² Kladde til anmeldelse af offentlige myndigheders sagsbehandling kan findes på Datatilsynets hjemmeside via følgende link: <https://www.datatilsynet.dk/blanketter/offentlig-sektor/sagsbehandling/>

7

Forsvarsministeriet
Holmens Kanal 42
1060 København K

Sendt pr. e-mail til fmn@fmn.dk og jki@fmn.dk

26. oktober 2016

Høring over udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner

Forsvarsministeriet har ved mail af 5. oktober d.å. sendt udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner i høring.

Det fremgår af lovudkastet, at loven skal have til formål at styrke muligheden for beskæftigelse for veteraner med psykiske eller fysiske skader pådraget i forbindelse med udsendelse.

Det fremgår desuden, at langt de fleste veteraner vender beriget hjem og med øgede kompetencer, ligesom der er en høj andel af hjemsendte veteraner, der enten er i beskæftigelse eller under uddannelse. Lovforslaget har til formål at støtte den mindre gruppe af veteraner, der har udfordringer med at finde fodfæste på arbejdsmarkedet.

FA kan støtte, at der som foreslået bliver åbnet mulighed for, at man ved ansættelse af en veteran kan tildele virksomheden en jobpræmie, som fx kan bruges til mentorindsats og kompetenceudvikling.

FA lægger i den forbindelse vægt på, at lovforslaget ikke har økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Vi har noteret os, at en stilling til en veteran indenfor målgruppen skal være på ordinære, dvs. sædvanlige løn- og arbejdsvilkår og kan være både permanente og midlertidige. Det fremgår endvidere, at der vil kunne udbetales jobpræmie for veteraner, der ansættes i fleksjob, hvis de øvrige betingelser er opfyldt.

FA foreslår, at det i bemærkningerne tydeliggøres, om fx ansættelse på overenskomstens sociale kapitel vil give mulighed for udbetaling af jobpræmie.

Med venlig hilsen

Hans Jørgen Steffensen
Seniorkonsulent

DOK. NR.:
FAID-6-43800
SAG. NR.:
14411
HJS

Forsvarsministeriet
Holmens Kanal 42
1060 København K.

428.05-0007

København den 26/10 2016

SVAR PÅ "HØRING OVER UDKAST TIL FORSLAG TIL LOV OM JOBORDNING FOR VETERANER".

HKKF påskønner, at regeringen ønsker at forbedre forholdene for danske veteraner. Især for veteraner med fysiske og psykiske eftervirkninger.

Det skal indledningsvis anføres, at det ikke er HKKF oplevelse, at private arbejdsgivere der ønsker at hjælpe veteraner med problemer, gør det ud fra en økonomisk betragtning – tvært imod. Det er derfor, efter vores opfattelse, tvivlsom om en jobbonus vil have nogen effekt.

Vores største bekymring er imidlertid de forudsætninger som listes op i §3, stk. 2:

- Der skal være tale om et ansættelsesforhold på mindst 26 uger
- Ansættelsesforholdet skal være ubrudt, og
- Den gennemsnitlige arbejdstid skal være mindst 15 timer om ugen.

Det er HKKF erfaring, at hovedparten af de veteraner som er i stand til at opfylde de listede krav, allerede er i job/aktivering/uddannelse via Veterancenteret, Jobcenter eller andre aktører.

Modsat vil det være et særsyn, hvis de veteraner som har alle mest brug for hjælp og støtte, vil kunne honorere de nævnte krav. Især i forhold til et minimum af 15 timers arbejde pr. Uge.

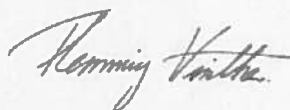
Det er dermed vores bekymring, at ordningen kun i ganske få tilfælde, vil have en effekt – hvis nogen overhovedet.

Det er HKKF opfattelse, at også statslige arbejdsgivere bør omfattes af jobpræmien såfremt den indføres for private. Statslige arbejdsgivere har ofte en meget stram økonomi, og det virker som en urimelig forskelsbehandling at skelne mellem statslige og øvrige arbejdsgivere – herunder kommuner og regioner.

Sluttelig skal det anføres, at det er HKKF opfattelse, at såfremt man ønsker at betræde en vej med fortrinsadgang til offentlige stillinger for kvalificerede veteraner, bør man tage skridtet fuldt og gøre det til et pålæg for de offentlige arbejdsgivere.

Venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Flemming Vinther', written in a cursive style.

Flemming Vinther

Forsvarsministeriet
Holmens Kanal 42
1060 København K

9

14. oktober 2016
J. nr. 210.8.2
MVK/phl

Emne: Høringssvar over udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner

Ref.: Forsvarsministeriets skrivelse af 5. oktober 2016, sagsnr. 2016/006735

Forsvarsministeriet har den 5. oktober 2016 sendt udkast til forslag til Lov om jobordning for veteraner i høring med anmodning om at modtage foreningens eventuelle bemærkninger.

Det fremsendte forslag giver Hovedorganisationen for Personel af Reserve i Danmark (HPRD) anledning til følgende bemærkninger:

HPRD hilser det velkomment, at regeringen vil efterkomme talrige opfordringer til at indføre et særligt regelsæt, hvor en del af vores veteraner tilgodeses via økonomisk støtte til virksomheder, der beskæftiger veteraner. Foreningen kan derudover tilslutte sig, at ordningen tilrettelægges således, at offentlige arbejdsgivere kan give veteraner fortrinsadgang til stillinger i det offentlige.

HPRD er enig med regeringen i, at der er behov for forskellige målrettede tilbud til vores veteraner. Tiltagene i lovforslaget vil medvirke til at styrke veteranernes mulighed for at komme i beskæftigelse.

I forhold til den tiltænkte lovs anvendelsesområde skal vi høfligst anmode ministeriet om at overveje, om det ikke kunne være hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet. Ordningen skal naturligvis være robust og ikke kunne misbruges, men ordningen bør efter vores opfattelse også kunne anvendes på veteraner, der har været udsendt i en international mission uden for Forsvarsministeriets område. HPRD henstiller til, at lovbemærkningerne tilrettes i overensstemmelse hermed.

Med venlig hilsen

Maria Vang Knudsen
Kaptajnløjtnant-R, præsident

FMN-JKI Kirk, Jens

10

Fra: Per Møller Henriksen [pmh@kfums-soldatermission.dk]
Sendt: 12. oktober 2016 15:55
Til: FMN-JKI Kirk, Jens
Emne: VS: Høring over udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner
Vedhæftede filer: Høring over udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner [DOK5....pdf; Høringsbrev vedr. udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner....pdf; Høringsliste [DOK576965].pdf

(FKIT besked: Denne mail kommer fra Internettet.)

Kære Jens Kirk.

Jeg prøver lige igen.

Med venlig hilsen

Per Møller Henriksen
Generalsekretær

KFUMs Soldatermission
Treldevej 97
7000 Fredericia
3312 4042 / mobil 2229 6189

www.kfums-soldatermission.dk

KFUMs Soldaterhjem
Vi er jo lige her

PROTEKTOR
H K H KRONPRINSESSE MARY

Fra: Per Møller Henriksen
Sendt: 12. oktober 2016 15:53
Til: 'fmn@fmn.dk' <fmn@fmn.dk>
Cc: 'jki@fmn.dk.' <jki@fmn.dk.>
Emne: VS: Høring over udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner

Til Forsvarsministeriet.

Tak for tilsendte. Vi har ikke nogle ændringer til lovforslaget.

Det ser umiddelbar lovende ud og vi håber at det kan være en hjælp for veteranerne.

Med venlig hilsen

Per Møller Henriksen
Generalsekretær

KFUMs Soldatermission
Treldevej 97

7000 Fredericia
3312 4042 / mobil 2229 6189

www.kfums-soldatermission.dk

KFUMs Soldaterhjem

Vi er jo lige her

PROTEKTOR
H K N KRONPRINSESSE MARY

Fra: Forsvarsministeriet [<mailto:fmn@fmn.dk>]

Sendt: 5. oktober 2016 07:49

Til: dt@datatilsynet.dk; KAB@star.dk; star@star.dk; hkkf@hkkf.dk; hod@hod.dk; cs@cs.dk; hprd@hprd.dk; kl@kl.dk; ds@socialraadgiverne.dk; DI@DI.dk; DA@DA.DK; veteranalliancen@gmail.com; fa@fanet.dk; regioner@regioner.dk; interforce@interforce.dk; flemming.rytter@live.dk; formand@danmarksveteraner.dk; Per Møller Henriksen <pmh@kfums-soldatermission.dk>; soldaterlegatet@soldaterlegatet.dk

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner

Der henvises til vedhæftede dokumenter.

Forsvarsministeriet

Holmens Kanal 42
1060 København K
Tlf.: 72 81 00 00
Fax: 72 81 03 00
E-mail: fmn@fmn.dk

Forsvarsministeriet
Holmens Kanal 42
1060 København K

København, den 26. oktober 2016

Høring over udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner.

Soldaterlegatet har følgende bemærkninger til forslaget:

Vi finder det som udgangspunkt altid positivt, når der gives støtte til de fysisk og psykisk skadede veteraner.

Principielt bør det ikke ske ved særordninger og særlovgivning. Den omfattende, gældende social- og beskæftigelseslovgivning burde selvsagt dække veteraner på linje med andre borgere.

Baseret på vores erfaring i legatarbejdet er der snarere behov for yderligere at understøtte og kvalificere myndighedernes anvendelse af de eksisterende regler og støttemuligheder, herunder yderligere forstærket brobygning mellem Veterancentret og kommunerne og koordineringen af veteranindsatsen.

Der findes i forvejen den almindelige fortrinsadgang i Lov om handicappede i erhverv, som regulerer området med samme formål og med *pligtregler* for arbejdsgiveren. Den foreslåede nye særlovsregel er blot en supplerende *kan*-bestemmelse, som formentlig tænkes anvendt for veteraner, der ikke nødvendigvis har en tilsvarende grad af funktionsnedsættelse.

Der findes allerede en lang række støttemuligheder i Jobcentrene, herunder løntilskudsordninger, der skal fremme arbejdsmarkedstilknytning og -fastholdelse for borgere med begrænsninger i arbejdsevnen, ved for eksempel at kompensere arbejdsgiveren for den ansattes lavere effektivitet, opkvalificeringsbehov m.v., og som kan kombineres med mentorstøtte.

De tidligere arbejdsgiver-jobpræmieordninger, som man gennem årene har afprøvet på Beskæftigelsesministeriets område, er ikke kendt som hverken et særligt benyttet eller effektivt redskab. Beløbets størrelse er ikke noget reelt incitament: for større virksomheder gør det ingen afgørende forskel, og for mindre virksomheder er det sjældent attraktivt, især når man først skal investere i 6 måneders ansættelse, der måske mislykkes, før man får tilskuddet eller slet ikke opnår det.

Jobpræmieordningen koster 5 mio. kr. over 2 år til 50 veteraner årligt. Der afsættes ingen administrative midler til ordningen i Veterancentret, til trods for, at bl.a. den vurdering, der skal foretages for at bekræfte, om veteranen er omfattet af målgruppen, ikke er ukompliceret.

Soldaterlegatet

For Veterancentrets arbejde med Forsvarsansatte i rehabiliteringsforløb med henblik på at få dem i især uddannelse og ellers i civile jobs, kan der måske, inden for nuværende rammer, være fordel i at kunne benytte jobpræmien som et element i virksomhedssamarbejdet, i kombination med de praktikforløb, som ofte først etableres. Forsvaret kan dog ikke benytte jobpræmieordningen til (civile) stillinger hos sig selv.

Vi er betænkelige ved, at begge ordninger i bedste fald kun kommer til at virke for en lille (og den bedst fungerende) del af målgruppen, som kunne være hjulpet i Jobcentrene, men ikke vil gavne de syge veteraner, der er mest udsatte og allerlængst væk fra arbejdsmarkedet. Det er netop denne målgruppe, som ofte falder igennem det etablerede system og kræver mest intensiv, personlig og helhedsorienteret støtte.

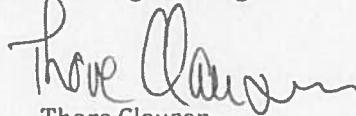
Endvidere "isolerer" man særordningen til Forsvaret (pga. finansieringsmodellen), selvom den mest trængende veteranmålgruppe, som ofte er sygedagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, findes i Jobcentrenes regi. Det er helt afgørende for udnyttelsen af ordningen, at den følges af målrettet information til arbejdsmarkedets parter, A-kasser og ikke mindst kommunerne, som har en central position i rollen som social- og beskæftigelsesmyndighed såvel som stor og landsdækkende arbejdsgiver.

Det forekommer alt i alt Soldaterlegatet langt mere hensigtsmæssigt og effektivt, om man havde valgt at bruge de 5 mio. kr. på at ansætte flere rådgivere i Veterancentret.

Det være sig job- og uddannelsesrådgivere, som så også kunne varetage specialindsats (uddannelsesvejledning, kompetencekort osv.) for de ikke længere ansatte, eller optimalt på flere mentor-beskæftigelsesrådgivere til at støtte de mest udsatte veteraner uden for Forsvaret, herunder i deres kommunale udredning og afklaring. Samtidig skal socialrådgiverne løse en meget bred vifte af opgaver for både aktuelt og tidligere udsendte veteraner og deres pårørende, herunder også hjælp til de skadede veteraners arbejdsskadesager.

Alle rådgivernes ressourcer synes i dag at være strakt til det yderste, i takt med at betydeligt flere syge og heraf tiltagende flere svært belastede PTSD-ramte veteraner støttes via Veterancentret.

På Soldaterlegatets vegne

Thore Clausen
Sekretariatschef

12

26. oktober 2016

HØRINGSSVAR

Vi har med interesse modtaget Forsvarsministeriets udkast til forslag til lov om jobordning for veteraner (Sagsnummer 2016/006735 af 5. oktober 2016), og skal hermed fremføre vores bemærkninger.

Generelt

Generelt mener vi ikke at det er nogen god ide med en jobtilskudsordning, da der er nogle problematikker forbundet med en sådan. Den primære bekymring vi har, er, at det kan afføde yderligere stigmatisering, frem for at skabe et billede af veteraner som ressourcepersoner. Ressourcepersoner skal i alle vore kendte tilfælde ikke have tilskud, for at få anerkendt og nyttiggjort deres ressourcer.

Naturligvis er der veteraner, som har en stærkt nedsat arbejdsevne, på grund af de fysiske og/eller psykiske skader de har pådraget sig i tjenesten, men vi så hellere at man fokuserede på at synliggøre disse personers personlige ressourcer og kvalifikationer bedre end man gør i dag, således at den restarbejdsevne de har, også bliver attraktiv på arbejdsmarkedet. Her skal vi blot nævne, at de famøse kompetencekort som blev udtænkt i forbindelse med udarbejdelsen af den første veteranpolitik i 2010, stadig ikke har materialiseret sig i veteranernes virkelighed. Og i den seneste veteranpolitik tilføres indsatsen ikke yderligere fokus eller midler.

Rent arbejdsmarkedspolitisk mener vi, at det ville være langt bedre at anvende pengene på en professionel kompetenceafklaring og eventuel opkvalificering/efteruddannelse, for derved både at anerkende den enkelte veterans allerede erhvervede kompetencer, og øge dennes værdi på arbejdsmarkedet.

Endelig er det vores bekymring, at jobordningen for veteraner, som den foreligger i udkastet, vil blive opfattet som særbehandling, hvilket ikke vinder særlig stor sympati i brede dele af befolkningen. Dette oplever vi allerede i forbindelse med den gratis og livslange mulighed for psykologbehandling og socialrådgiverstøtte fra Veterancentret, og de specialpsykiatriske behandlingstilbud i regionerne. Andre danskere, med tilsvarende psykiske lidelser, ytrer med jævne mellemrum deres frustrationer over denne forfordeling. Og dette problem formindskes ikke af, at den folkelige opbakning til de seneste større missioner har været begrænset.

Endelig bekymrer det os, at forslaget vil blive opfattet som en form for indirekte erhvervsstøtte, idet de budgetterede midler jo udbetales til virksomhederne, uden klart definerede krav om modydelser, ud over de tidsbegrænsede ansættelsesforhold.

Ser man på det øvrige arbejdsmarked, er der også empiri for, at det er forbundet med en vis fare for, at ordningen kan blive misbrugt, lige som civile løntilskuds- og praktikordninger misbruges i dag. Der er derfor en vis fare for, at veteranen står uden arbejde, når bindingsperioden er overstået.

Udkastets konkrete ordlyd

Fremsættes lovforslaget mener vi dog, at der skal justeres i lovtæksten, således:

1. Loven bør kaldes lov om jobordning for *skadede veteraner*, så man ikke forledes til at tro den er målrettet *alle veteraner*
2. Loven bør omfatte alle skadede veteraner – også de skadede veteraner som har været udsendt af andre ministerier end Forsvarsministeriet. Dette på trods af, at disse segmenter blev skrevet ud af den seneste veteranpolitik.
3. Loven bør også omfatte de skadede veteraner, som intet har med Veterancentret at gøre, og som er afhængige af private netværk og som har, eller har haft deres egen advokat til at føre deres arbejdsskadesag. Mange af disse skadede veteraner ønsker ingen kontakt med Veterancentret. Og det bør man acceptere – også i denne forbindelse.

Øvrige bemærkninger

Det vil uvægerligt påføre veterancentret ekstra arbejdsopgaver, at administrere hele denne ordning, hvilket vi finder uhensigtsmæssigt. Det er vores opfattelse, at Veterancentret i forvejen er presset ressourcemæssigt. Især staben virker overbebyrdet med opgaver, som har meget lidt med Veterancentrets egentlige hovedopgave at gøre (f.eks. controlling-opgaver i forbindelse med diverse midlertidige puljeordninger, vedligeholdelse af hjemmeside m.v.).

Endelig finder vi det problematisk, at skadede veteraner bosiddende på Grønland og Færøerne, som har været udsendt af Forsvaret *ikke* er omfattet af lovforslaget. Denne diskriminering ser vi ingen grund til, og der argumenteres heller ikke for denne sondring i bemærkningerne til udkastet til lovforslaget. I vores optik har de veteraner, som tilfældigvis bor og/eller arbejder på Grønland eller Færøerne, udført en lige så anerkendelsesværdig indsats i nationens tjeneste, som alle andre i lovforslagets målgruppe.

På vegne af styregruppen

Claus Stenberg

Paul Bolvinkel

Lars Christensen